

Sed maximopere, et contendunt, et clamant Astronomi, stellas non esse possibile per se moveri. Argumentaque non pauca, neque ut videtur invalida deducunt in hunc agonem. Ea igitur, et recenseamus, et perpendamus.

Primum potentissimumque aiunt, non posse unum corpus, contrariis motibus moveri, nisi altero eorum, a vectore aliquo vehatur. Quæ res in planetis visitur, qui contrariis, orbi stellato motibus moventur. Sed huic argumento, iam respondimus, videri eos ita ferri, sed revera non ferri. Verum vel tardiore, vel citiore ipsos proprio moveri, et videri vel anteisse, vel a tergo esse relictos. Huic ergo tanto argumento tam facile sit satis. Sed et Aristotelem pro se propugnatorem, in agonem hunc afferunt. Eius igitur rationes expendamus. In disputationis ingressu, asseverat, et astra et cælum totum, loco mota conspici. Id fieri necessario, vel quia ambo quiescant, vel ambo ferantur, vel quia alterum feratur, quiescat alterum. Sed si in hoc ingressi ei occurramus, et alterum fateamur, sidera scilicet mutare loca, alterum negemus, loca mutare totum cælum. Quo modo vel ipse, vel suorum aliquis id comprobabit? Cælum enim visus noster non cognoscit, astra tantum conspicit. Qua igitur ratione, vel ipse vel astronomorum ullus, cognovit cælum mutare loca? Nisi per hanc falsam imaginationem, stellas quas moveri cernunt, in cælo esse fixas. Hanc deponant, astra movebantur, cælum quiescet. Ita de falsis falsissima nectere non desinunt. Deinde subnectit. Si et astra et cælum moveantur, absurdum erit, eadem velocitate, et astra moveri, et orbis. Eadem laborat falsitate. Quis enim vidit unquam, orbium velocitatem? Et falsissimum est quod addit.

Φαίνεται γὰρ ἅμα τοῖς κύκλοις καθιστάμενα πάλιν εἰς τὸ αὐτὸ.

Apparent enim simul cum orbibus redire rursus in idem.

Non re apparent, simul cum orbibus, redire, non enim visuntur orbis, aut redire, aut non redire. Sunt enim invisibiles. Astra cernuntur sola redire in idem. Quamobrem quæ hinc infert satis multa, omnia sunt falsa necessario.

Aliam deinde divifionis partem sumit. Vel orbis, quiescunt, astra vero moventur.

Absurda eadem, hanc quoque sequi ait. Scilicet citius moveantur exteriora. Et velocitates esse iuxta orbium magnitudines. At quo modo, hoc absurdum est, si est necessarium? Neque aliter fieri possit, quam, quæ astra maiora spacia obeunt, velocius ea obire, quam quæ obeunt spacia minora, et eodem tempore in idem redeant?

Neque ex hoc sequitur quod infert. Non esse rationabile, ut utraque moveantur, et non alterum solum. Et ideo relinqui, ut orbis moventur, astra quiescant, et orbibus alligata ferri. Nam si alterum tantum moveri non est εὐλογον, rationabile, quo modo alterum orbis scilicet movebuntur, astra quiescant. Inaudita hæc est, inde usque a logices initio omnibus logicis consecutio. Absurdum est; alterum moveri. Igitur orbis moventur, infert deinde, hoc tantummodo fieri ut cælum non scindatur, quod totum est continuum. At continuus est etiam totus ær: continua, est tota aqua. Scinduntur utraque, ille ad avium volatum, ad corporum proiectum. Hæc ad piscium, ad hominum, brutorumque natarum. Ad navgiorum quoque navigatum, et remigatum. Nullum tamen eis accidit vel impossibile, vel absurdum. Neque universum de salute periclitatur; neque philosophia it pessum. Recurrunt enim scissa in se illico, et scissuram semetipsis resarciunt, et redingrantur partes quæ discesserant. Cur ergo et astra, modo eodem per cælum, aut non volent, aut non natent, aut ad horum instar, loca non mutant, quiescente cælo? Nusquam enim isti vel philosophi, vel Astronomi probarunt, cælum esse durum aut solidum ita, ut scindi non queat. Et si scindatur, partes in se non redeant; aut abeant in frustra. Hoc enim ante omnia probare erat necesse. Et donicum non probent; sinemus nos sidera per liquidum volare cælum. Sed annectit magister scientiarum idem. Astra esse Sphærica. Idque nulla ratione, nullo argumento ostendit. Sed ait, ab aliis dici, et ibi consessum ὁμολογούμενον. Hanc non probationem, nos non probamus. Sed astra sunt sphærica. Tunc infert. Sphæricorum duos esse motu: κυλισιν καὶ δίνησιν, volutionem seu rotulationem, et vertigine uterentur, in eodem manerent. At locum mutant. Esto utrunque. Sed